

Al meu començ hi ha el meu final. En successió
S'alcen i cauen les cases, s'esfondren, s'estenen,
Són traslladades, destruïdes, restaurades, o bé en el seu lloc
Hi ha una esplanada, una fàbrica, un camí de ronda.
Vells carreus pel nou edifici, vell fustam pels nous focs,
Vells focs per les cendres, i cendres pel terror
Que ja és carn, pelatge i fems,
Os d'home i de bèstia, espiga i fulla.
Les cases viuen i moren: hi ha un temps per reconstruir
I un temps per viure i engendrar
I un temps perquè el vent esbocini el vidre balder
I sacsegi l'enfustat on saltirona la rata de camp
I sacsegi l'espellifat tapís teixit amb silenciosa divisa.

East Coker. T.S. ELIOT

In my beginning is my end. In succession
Houses rise and fall, crumble, are extended,
Are removed, destroyed, restored, or in their place
Is an open field, or a factory, or a by-pass.
Old stone to new building, old timber to new fires,
Old fires to ashes, and ashes to the earth
Which is already flesh, fur and faeces,
Bone of man and beast, cornstalk and leaf.
House live and die: there is a time for building
And a time for living and for generation
And a time for the wind to break the loosened pane
And to shake the wainscot where the field-mouse trots
And to shake the tattered arras woven with a silent motto.

Foto: Man Ray

EL VELL I EL NOU • OLD AND NEW